

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 15. února 2022 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Pješčakové a soudkyň JUDr. Kateřiny Hykešové a JUDr. Evy Miláčkové ve věci českého občana M. [REDACTED] R. [REDACTED], narozeného [REDACTED],

takto:

I. Podle § 124 odstavec 1 zákona číslo 104/2013 Sb., s přihlédnutím k Úmluvě o předávání odsouzených osob uveřejněné pod číslem 553/1992 Sb., se k návrhu Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 24. 9. 2021, ve věci českého občana

M. [REDACTED] R. [REDACTED],

narozeného [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDACTED], Japonsko,

uznává na území České republiky rozsudek Okresního soudu Chiba ze dne 17. 12. 2019, spisová značka (Wa) č. 529, 2019, a to ve výroku o vině, jímž byl M. [REDACTED] R. [REDACTED] uznán vinným porušením článku 41 odstavec 1, 2 japonského zákona o kontrole stimulantů a článku 69-11 odstavec 1, článku 109 odstavec 1, 3 japonského celního zákona, a dále ve výroku o trestu, a to v té jeho části, ve které mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 9 (devíti) let s výkonem práce,

s tím, že skutek by bylo možno podle českého právního řádu kvalifikovat jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, 2 písmeno c) tr. zákoníku.

Podle § 124 odstavec 2 písmeno a) zákona číslo 104/2013 Sb., s využitím § 52 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku, se trest odnětí svobody v délce 9 (devíti) let s výkonem

práce, který byl M[REDACTED] Ř[REDACTED] uložen shora označeným rozhodnutím Okresního soudu Chiba, přízpůsobuje na nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 9 (devíti) let.

Podle § 124 odstavec 2 zákona číslo 104/2013 Sb. se současně rozhoduje, že M[REDACTED] Ř[REDACTED] v České republice vykoná trest odnětí svobody v trvání 9 (devíti) let.

II. Podle § 124 odstavec 4 zákona číslo 104/2013 Sb. a § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se M[REDACTED] Ř[REDACTED] pro výkon trestu odnětí svobody v délce 9 (devíti) let zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Odůvodnění

1. Pravomocným rozsudkem Okresního soudu Chiba ze dne 17. 12. 2019, spisová značka (Wa) č. 529, 2019, byl M[REDACTED] Ř[REDACTED] uznán vinným porušením článku 41 odstavec 1, 2 japonského zákona o kontrole stimulantů a článku 69-11 odstavec 1, článku 109 odstavec 1, 3 celního zákona Japonska, kterého se podle učiněných zjištění dopustil tím, že ve spolupráci s dalšími osobami, jejichž totožnost není známa, v úmyslu dosáhnout zisku, dne 24. 3. 2019 na letišti ve [REDACTED] ve [REDACTED], předal při odbavování pro let č. [REDACTED] společnosti [REDACTED], k odbavení zavazadlo - černý kufr, v němž bylo ukryto 1.151,7 gramů metamfetaminu (bílé krystalky soli fenylmethyl-amino-propanu s kyselinou chlorovodíkovou, také známý jako metamfетamin, methylamfetamin nebo N-metyl-l-fenylpropan-2-amin), a nechal jej naložit do letadla. Téhož dne na letišti v [REDACTED] v [REDACTED] nechal jmenovaný tento kufr přeložit na let č. [REDACTED] společnosti [REDACTED], přičemž dne 25. 3. 2019 (japonského času), po příletu letadla do Japonska na [REDACTED], ve městě [REDACTED], prefektura [REDACTED], byl na odbavovací ploše letištními pracovníky zmíněný kufr vyložen z letadla. Téhož dne byl pak M[REDACTED] Ř[REDACTED] kontrolován na stanovišti celní kontroly v jižním křídle terminálu pro cestující č. 1 úředníkem pobočky Celní správy [REDACTED] na letišti v [REDACTED], přičemž mínil projít celní kontrolou bez toho, aby oznámil, že v kufru, o němž lhal, že není jeho majetkem, skrývá drogy, avšak ty u něho byly v rámci kontroly nalezeny. Za to mu byl uložen mj. trest odnětí svobody ve výměře 9 let s výkonem práce.

2. Krajský soud v Praze jakožto soud příslušný k řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí, jež bylo vydáno cizozemským orgánem v souvislosti s trestným činem, a kterým byl uložen trest ve smyslu § 118 zák. č. 104/2013 Sb. o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen z. m. j. s.), za situace, kdy M[REDACTED] Ř[REDACTED] má v jeho obvodu trvalý pobyt (§ 121 odst. 3 z. m. j. s.), neshledal po provedeném dokazování žádnou ze zákonných překážek, která by uznání předmětného cizozemského rozhodnutí bránila, a to v kontextu s podmínkami stanovenými jak právním řádem České republiky, tak i Úmluvou o předávání odsouzených osob uveřejněnou pod č. 553/1992 Sb. (dále jen Úmluva), přičemž uvedená mezinárodní smlouva byla ratifikována oběma státy - § 120 odst. 1 písm. a) z. m. j. s.

3. Za naplněnou je třeba označit i podmínku zakotvenou v ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) z. m. j. s., týkající se oboustranné trestnosti činu, neboť skutek popsany v rozsudku Okresního soudu Chiba ze dne 17. 12. 2019 lze podle právního řádu České republiky kvalifikovat přinejmenším jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku. Jak totiž vyplývá ze skutkových zjištění učiněných japonským soudem, M[REDACTED] Ř[REDACTED] se dopustil jednání naplňujícího všechny znaky skutkové podstaty citovaného zvlášť závažného zločinu, když neoprávněně dovezl na území Japonska psychotropní látku, konkrétně dne 25. 3. 2019 (japonského času) po příletu z [REDACTED], resp. [REDACTED] na [REDACTED], ve městě [REDACTED], prefektura [REDACTED], bylo v jeho zavazadle – černém kufru nalezeno 1 151,7 gramů psychotropní látky – metamfetaminu.

Metamfetamin je přitom podle zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, v platném znění, psychotropní látka uvedená v seznamu č. 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek a je zařazena do Seznamu I podle Jednotné úmluvy o psychotropních látkách. Zejména s přihlédnutím k množství převážené drogy nenastaly pochybnosti, že M. Ř. čin spáchal ve značném rozsahu (podle ustálené praxe soudů ČR se za značný rozsah orientačně považuje 150 gramů metamfetaminu). Právě množství metamfetaminu o celkové hmotnosti 1.151,7 gramů, který jmenovaný protiprávně do Japonska dovezl, v kontextu se zjištěním, že dovezená droga byla určena pro zcela jistě nezanedbatelný počet odběratelů, zakládá důvod použití vyšší trestní sazby ve smyslu písm. c) odst. 2 § 283 tr. zákoníku.

4. Není také pochyb o tom, že M. Ř. je státním občanem České republiky (§ 120 odst. 1 písm. i/ z. m. j. s.), přičemž za naplnění je třeba označit i další podmínky na projednávanou věc dopadající, upravené v citovaném ustanovení pod písm. c), d) e). Žádná ze zjištěných okolností totiž nenásvědčuje tomu, že by řízení vedené u Okresního soudu v Chibě neodpovídalo závazkům vyplývajícím pro Českou republiku z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, s akcentem na zjištění, že řízení nebylo konáno v režimu in absentia. Jmenovaný nebyl na území Japonska odsouzen za skutek, který by měl výlučně politický nebo vojenský charakter, přičemž výkon uloženého trestu není podle českého právního řádu promlčen, neboť v případě odsouzení k trestu odnětí svobody ve výměře devíti let je promlčecí doba, která počíná právní mocí rozsudku, desetiletá (§ 94 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku).

5. Stejně tak uznání a výkonu rozhodnutí cizozemského soudu nebrání překážka věci pravomocně rozhodnuté, neboť nebylo zjištěno, že by proti M. Ř. bylo pro stejný skutek, za který byl odsouzen japonským soudem, vedeno na území České republiky trestní stíhání, které by skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo pravomocným zastavením trestního stíhání anebo jiným rozhodnutím se stejným účinkem (v opisu rejstříku trestů ČR má jmenovaný dva záznamy svědčící o jeho odsouzení v České republice, avšak z let 2004 a 2007, přičemž v databázi stíhaných osob nemá žádný záznam) a nic nesignalizuje ani to, že by ohledně něj bylo pro takový skutek v České republice uznáno jiné cizozemské rozhodnutí (§ 120 odst. 1 písm. f/, g/ z. m. j. s.).

6. Úvahy o imunitách, které by u M. Ř. uznání cizozemského rozhodnutí bránily, či o nedostatku jeho věku, nepřicházejí v úvahu (§ 120 odst. 1 písm. j/, h/ z. m. j. s.).

7. Samotná Úmluva pak v čl. 3 odst. 1 písm. a) - f) zakotvuje podmínky, za kterých mohou být odsouzené osoby předány ze státu odsuzujícího do státu vykonávajícího, přičemž ty jsou v převážné míře duplicitní s podmínkami zakotvenými v již zmiňovaném ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) až j) z. m. j. s., o nichž je pojednáno shora. Nad rámec uvedeného lze dodat, že v době přijetí žádosti o uznání a výkon cizozemského rozhodnutí na území České republiky zbýval M. Ř. k výkonu trest odnětí svobody delší než šest měsíců. Jmenovaný vyslovil jednoznačný souhlas s tím, resp. sám dne 6. 8. 2020 požádal, aby byl za účelem výkonu japonským soudem uloženého trestu odnětí svobody předán do České republiky.

8. Na základě výše uvedeného soud uzavřel, že v posuzovaném případě jsou splněny všechny zákonné podmínky pro uznání rozsudku Okresního soudu v Chibě ze dne 17. 12. 2019, sp. zn. (Wa) č. 529, 2019, a to ve výroku o vině a v té části výroku o trestu, kterou mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 9 (devíti) let, přičemž tento závěr vyjádřil rozhodnutím uvedeným pod bodem I. ve výroku tohoto rozsudku.

9. V ustanovení § 124 odst. 2 z. m. j. s. je upravena problematika přizpůsobení druhu či výměry trestu za situace, kdy se s právním řádem České republiky neslučuje druh trestu uloženého cizozemským rozhodnutím nebo výměra uloženého trestu překračuje horní hranici trestní sazby za odpovídající trestný čin podle trestního zákona. S ohledem na to, že M. Ř. byl rozsudkem

Okresního soudu v Chibě ze dne 17. 12. 2019 uložen trest odnětí svobody ve výměře 9 let s výkonem práce, což je druh trestu, který český právní řád nezná, bylo nutno japonským soudem uložený trest přizpůsobit na trest, který mu podle trestního zákoníku nejvíce odpovídá. Takovým druhem trestu je nepodmíněný trest odnětí svobody (§ 52 odst. 1, 2 písm. a/ tr. zákoníku). Pokud jde o výměru trestu odnětí svobody, nebylo třeba jej v tomto ohledu přizpůsobovat, neboť v České republice by mohl být M. Ř. za stejný čin uložen trest odnětí svobody v sazbě od 2 do 10 let.

10. V odst. 4 § 124 z. m. j. s. je pak zakotvena povinnost soudu rozhodnout o zařazení odsouzeného do typu věznice. M. Ř. byl pro výkon trestu odnětí svobody v trvání 9 let, který mu byl uložen rozsudkem cizozemského soudu, a o jehož uznání a výkonu na území České republiky bylo zároveň rozhodnuto, zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. V kontextu s tím je třeba připomenout, že podle českého právního řádu do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku soud zpravidla zařadí pachatele, kterému byl mj. uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let za zvlášť závažný zločin. V této souvislosti zvažoval soud aplikaci moderačního ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku, jež by umožňovalo zařazení jmenovaného do mírnějšího typu věznice (s ostrahou). Přihlédnout však bylo třeba nejen k tomu, že M. Ř. v minulosti na území České republiky sklony k spáchání trestné činnosti projevil, ale také k tomu, že z dlouhodobého trestu, který mu byl uložen za vysoce závažnou trestnou činnost, zatím vykonal jen menší část. Navíc, jakkoli z dosavadního výkonu trestu v Japonsku je z hlediska přístupu k práci ve věznici hodnocen dobře, s tím, že pracuje seriózně, nelze přehlédnout, že v průběhu dosavadního výkonu trestu byl dvakrát potrestán (jednak za zasahování do fungování zařízení, jednak za porušení pokynů personálu věznice). Uvedené okolnosti podle názoru soudu nesvědčí pro závěr, že by bylo výchovné působení na M. Ř. ve věznici mírnějšího typu zaručeno lépe.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího (Krajský soud v Praze, nám. Kinských 5, 150 75 Praha 5 – Smíchov, ke sp. zn. 8T 49/2021).

V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvoláním nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se tohoto práva po vyhlášení rozsudku před soudem výslovně vzdaly.

Praha dne 15. února 2022

JUDr. Lenka Pješčáková v. r.
předsedkyně senátu